

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้ศึกษาถึงชุมชนไทลื้อในหมู่บ้านไม้ลุงชน หมู่ที่ 10 ตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เพื่อทราบถึงการผสมผสานของชนกลุ่มนี้เข้ากับชีวิตแบบไทย ส่วนมากชาวไทลื้อในหมู่บ้านนี้ได้อพยพเข้ามาสู่ประเทศไทยจากสิบสองปันนา ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และเมืองยอง ชายแดนพม่าตรงข้ามกับสิบสองปันนาเมื่อ 50 ปีที่แล้วมา ในช่วงแรกที่เข้ามาพวกนี้ได้รับสัญชาติไทยแต่ต่อมาถูกถอนสัญชาติโดยคำสั่งคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ในปีสุดท้ายของรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร ซึ่งมุ่งปฏิบัติต่อชาวญวนอพยพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นสำคัญ

เพื่อที่จะตรวจสอบให้แน่นอนถึงอัตราการผสมผสาน ผู้วิจัยได้นำวิธีวิเคราะห์หำผสมผสานของกอร์ดอนและพาร์ค มาใช้เป็นพื้นฐานเพื่อเปรียบเทียบกับการผสมผสานในเขตอื่น กอร์ดอนเสนอกระบวนการผสมผสาน 7 แบบด้วยกัน เริ่มตั้งแต่การผสมผสานทางโครงสร้างไปจนถึงการกลืนกลายทางวัฒนธรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงวิถีชีวิตของชาวไทลื้อในรูปแบบต่างๆ เริ่มตั้งแต่ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ในสิบสองปันนาและการต่อเนื่องมาสู่ชีวิตปัจจุบันในแม่สาย รากฐานทางวัฒนธรรมอันเดียวกันระหว่างชาวไทลื้อกับชาวไทยภาคเหนือทำให้การศึกษาในประเด็นนี้สะดวกขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นชาวไทลื้อในแม่สายได้แสดงความต้องการอย่างแข็งขันที่จะเป็นพลเมืองไทยอย่างเต็มที่ และในหลาย ๆ ด้านคนหนุ่มสาวเหมือนกับคนไทยจนยากที่จะแยกแยะได้ อย่างไรก็ตามกระบวนการผสมผสานหยุดชะงักลงเมื่อมีการเพิกถอนสัญชาติไทยที่ชาวไทลื้อเคยได้รับ ทำให้ชาวไทลื้อได้รับความลำบาก เช่น ไม่สามารถเป็นเจ้าของที่ดินและไม่สามารถเข้ารับราชการ เหล่านี้ทำให้พวกเขาถูกกีดกันออกไปจากการดำรงชีวิตแบบไทยที่พวกเขาปรารถนาจะมีส่วนร่วมอย่างสมบูรณ์